

Czarodziejka. "Bajki bez barier" cz. II Autyzm

Urokliwie opowiadanie dla dzieci w formie bajki psychoedukacyjnej, przybliżającej dzieciom w wieku przedszkolnym i młodszym szkolnym specyfikę funkcjonowania dziecka z autyzmem, jego problemy, zachowania oraz ich postrzeganie przez osoby z otoczenia. Dziewczynka z autyzmem, Kaja, przykuwa uwagę Mai – dziewczynki obdarzonej wyobraźnią i wrażliwością, marzącą o tym, by zostać czarodziejką. Przez pryzmat jej marzeń autystyczne zachowania Kai – stereotypowe zabawy, kontakt z przyrodą (drzewem, psem), egzocentryczna, niezrozumiała mowa – nabierają magicznego charakteru: Maja jest przekonana, że Kaja uczy się, jak być czarodziejką. Wyobrażenia te "odczarowuje" mama Kai, która w bardzo prosty sposób tłumaczy, czym jest autyzm. Mówi m.in. o braku zrozumienia gry słów, potrzebie bezpieczeństwa i osławiania rzeczywistości (tutaj: układanie przez Kaję wzorków z żółędzi), brak zrozumienia zachodzących zmian. Autorka znakomicie uchwyciła specyfikę dialogu pomiędzy dziewczynkami, z rozbudowanymi elementami echolalicznymi, ukazała paniczną reakcję na nagły, głośny, nieprzyjemny dźwięk. Świetnie ukazano nawiązanie kontaktu przez Maję przez naśladowcze włączenie się w aktywność Kai – to pomysł na to, jak dzieci mogą inicjować wspólną zabawę, gdyż w bajce to Maja w końcu staje się czarodziejką: nakłania Kaję do zjechania po raz pierwszy w życiu ze zjeżdżalni. Książkę uzupełnia materiał graficzny pokazujący symbolicznie "świat Kai" oraz Posłowie dla rodziców i nauczycieli, z objaśnieniem intencji autorki oraz sugestią dopełniających ją zajęć i propozycjami zabaw w szkole lub w środowisku dziecka z udziałem rówieśników, pomocnych w przełamywaniu stereotypów i odkrywaniu wyjątkowości każdego człowieka.

Czarodziejka. "Bajki bez barier" cz. II Autyzm

Urokliwie opowiadanie dla dzieci w formie bajki psychoedukacyjnej, przybliżającej dzieciom w wieku przedszkolnym i młodszym szkolnym specyfikę funkcjonowania dziecka z autyzmem, jego problemy, zachowania oraz ich postrzeganie przez osoby z otoczenia. Dziewczynka z autyzmem, Kaja, przykuwa uwagę Mai – dziewczynki obdarzonej wyobraźnią i wrażliwością, marzącą o tym, by zostać czarodziejką. Przez pryzmat jej marzeń autystyczne zachowania Kai – stereotypowe zabawy, kontakt z przyrodą (drzewem, psem), egocentryczna, niezrozumiała mowa – nabierają magicznego charakteru: Maja jest przekonana, że Kaja uczy się, jak być czarodziejką. Wyobrażenia te „odczarowuje” mama Kai, która w bardzo prosty sposób tłumaczy, czym jest autyzm. Mówi m.in. o braku zrozumienia gry słów, potrzebie bezpieczeństwa i osławiania rzeczywistości (tutaj: układanie przez Kaję wzorków z żółędzi), brak zrozumienia zachodzących zmian. Autorka znakomicie uchwyciła specyfikę dialogu pomiędzy dziewczynkami, z rozbudowanymi elementami echolalicznymi, ukazała paniczną reakcję na nagły, głośny, nieprzyjemny dźwięk. Świetnie ukazano nawiązanie kontaktu przez Maję przez naśladowcze włączenie się w aktywność Kai – to pomysł na to, jak dzieci mogą inicjować wspólną zabawę, gdyż w bajce to Maja w końcu staje się czarodziejką: nakłania Kaję do zjechania po raz pierwszy w życiu ze zjeżdżalni. Książkę uzupełnia materiał graficzny pokazujący symbolicznie „świat Kai” oraz Posłowie dla rodziców i nauczycieli, z objaśnieniem intencji autorki oraz sugestią dopełniających ją zajęć i propozycjami zabaw w szkole lub w środowisku dziecka z udziałem rówieśników, pomocnych w przełamywaniu stereotypów i odkrywaniu wyjątkowości każdego człowieka.

Źródło: Joanna M. Chmielewska, Stowarzyszenie Rodziców Dzieci Niepełnosprawnych „ŚWIATEŁKO” w Szklarskiej Porębie. Publikacja powstała w projekcie „Bajki bez barier” opracowania i wydania serii bajek dotyczących niepełnosprawności, dofinansowanym przez PFRON